

deres land i stedet for at blive heroppe og være med til at skabe de her problemer for deres egne børn, som der jo kommer ud af det?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jamen det er jo et skønmaleri, der er helt ude af trit med virkeligheden. Det er rigtigt, at de mennesker ikke tør rejse hjem. Og vi tør jo som myndigheder heller ikke at sende dem hjem. Det er jo lige der, et hul, og de får det værre og værre, og der er tilsyneladende ingen i regeringen, der vil gøre noget ved det. Det er det, vi bare forsøger at løse op for.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

I en artikel den 23. april kunne vi se Dansk Røde Kors' asylchef udtale, at der over de sidste år er sket betydelige forbedringer i de danske asylcentre. Og jeg er da også bekendt med, at sådan er det. Vi har oplevet her under den borgerlige regerings tid, at der er sket betydelige forbedringer, hvorimod vi, hvis vi går tilbage til den periode, hvor der var et andet flertal her i Folketinget, nemlig under SR-regeringen, dagligt oplevede nogle billeder af asylansøgere siddende i containere på skibe osv. under nogle kummerlige forhold.

Så jeg vil sådan set spørge hr. John Dyrby, hvorfor det først er nu, man rejser den her problemstilling og står på talerstolen og siger, at vi har børn, der har været her i 6-7 år. Hvorfor blev der ikke gjort noget for flere år siden?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det er jo meget enkelt, at de, der har været her 7 år i dag, ikke også havde været her i 7 år for 5 år siden. Sådan hænger regnestykket sammen. Det er jo rigtigt, at der på et tidspunkt var mange asylansøgere i Danmark. Der var vores asylcentre indrettet til at håndtere de mange asylansøgere, men ikke indrettet til at håndtere, at asylansøgere var i længere tid på asylcentre. Det er jo det, der er problemet nu, og det er det, vi skal forsøge at løse.

Kl. 16.55

Så kan man godt komme med, hvorfor man ikke løste det i 1999 eller i år 2000. Det kunne man godt have gjort, hvis man vidste, at udviklingen var sådan. Men nu må vi altså konstatere,

at problemet er her lige nu, så skulle vi ikke sætte os ned og løse det lige nu og her?

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Nu går jeg ud fra, at hr. John Dyrby kan regne. Der har været en borgerlig regering i 4 år, og nogle af de børn, der tales om, har siddet på asylcentre i 7 år. Vi ved også, at hvis vi går tilbage til den tidligere regerings tid, så var der også børn, der sad der i årevis. Så det undrer mig, at man ikke tog fat i den her problemstilling, da man havde flertallet til at gøre noget. Hvorfor gjorde man ikke det?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det er jo igen en underlig diskussion. Altså, at det skal vi ikke gøre noget ved i dag, for det er der ikke gjort noget ved tidligere. Det er da en besynderlig indstilling.

Situationen er jo en anden i dag. I dag har vi ikke så mange asylansøgere, til gengæld har vi nogle, der bliver her i meget, meget lang tid. Det er en helt anderledes situation.

Men det er jo egentlig underligt at ville sidde og diskutere tallene, og hvordan de har udviklet sig. Kunne vi ikke i stedet diskutere, hvordan vi løser de problemer, der er her nu, og så få gjort noget ved det? Det er sådan set i al beskedenhed det, vi beder om. Og det er vel ikke et farligt stort ønske.

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg synes, hr. John Dyrby svinger sig højt op i sin ordførertale, taler om ideologisk stepdans og bruger tilsvarende udtryk. Jeg synes, det efter debatten i dag står klinkende klart, at Socialdemokratiet fortsætter den slingrekurs, der har præget dets udlændingepolitik de senere år, en slingrekurs, der vel næsten kun overgås af den famøse fodnotepolitik.

Jeg synes, at det, der mangler fra ordførerens side, er, at man fremlægger konsekvenserne af det forslag, man kommer med her. For det, der er situationen, er, at vi har nogle asylansøgere, hvis sag er blevet behandlet i det danske retssystem, er blevet afvist senest i Flygtningenævnet, og så er planen altså, at deres fremtid ligger i hjemlandet. Det er situationen. De er jo kun blevet afvist, fordi de har mulighed for at skabe sig en tilværelse i hjemlandet.